Aº. 1842. Nº. 74.

WOENSDAG, 14 SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 September 1842.

Bij Zijner Majesteits besluit van 18 Junij ll., No. 262, zijn ten verzoeke van DAVID NASSIJ, *Brieven van Legitimatie* verleend geworden aan zijne twee buiten echt verwekte Kinderen bij wijlen MARIA ANTOINETTA ISACK, met namen: GEERTRUIJDA ELISABETH IJSSAN en PIERRE CONSTANTIJN NASSIJ; te dien effecte, dat zij in allen opzigte van stonde aan zullen worden gehouden en erkend als zijne wettige Kinderen, en zullen genieten al de regten en voorregten, aan den staat van wettige Kinderen verbonden; des echter, dat deze wettiging geen effect zal hebben, met betrekking tot de erfopvolging van mogelijk opkomende nabestaanden, dan voor zoo verre deze in dezelve Legitimatie uitdrukkelijk zullen hebben toegestemd of zullen toestemmen, vermits ten opzigte van zulke nabestaanden de thans in kracht zijnde Wetten, in deze moeten worden toegepast.

En wordt hiervan op last van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, de noodige aankondiging gedaan.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13 September 1842.

(29826) Alzoo J. F. WERGES, als met en benevens den uitlandigen J. DE JAGER Ez., Administrerende de Plantaadje *Rust en Werk*, zich bij requeste tot den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* heeft gewend, met het verzoek om het Slavenmeisje *Adriana*, van den naam van dat Effect af- op dien van THERESIA van MEIJER, aan dewelke dezelve tegen ruiling van eene andere Slavin voor den vrijdom is afgestaan, over te doen schrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening te doen ter Gouvernements Secretarij, zullende na verloop van dien tijd, daarop zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, aan de minst inschrijvende besteden:

Het schilderen van het Gouvernements-Huis,

volgens beschrijving, en op de konditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden ten zijnen bureele ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvingsbilletten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 27sten dezer, des ochtends ten *negen* ure.

Paramaribo, den 13 September 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH LEERS.

(29210) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 19den dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: M. OEHLERS (3de repartitie), CORNRAAD S. GOMPERTS (2de repartitie), W. P. WILKENS (2de repartitie), SARATJE van WOLFF (2de repartitie), JACOB DE LEON, G. B. MAYNARD, A. CHARRURIER, P. VOS, J. H. VAN DER KAMP, LUCIA van JACOT, J. J. JULIEN, en van de Firma van KAMPF en VAN DER KAMP, de hun competerende Penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 10 September 1842.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Donderdag den 15den dezer, des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester S. A. C. FLU, publiek doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de *desolate* Boedels: JAN SERVAS; PREMIERRE van DANIEL JACOBS, WOUTER van HARDERWIJK, ESTHER van RODIER en ADRIANA CREMER.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 10 September 1842.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(29797) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 16den September 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *ERF*, gelegen aan de *Gravenstraat*, La. B. No. 70; aankomende A. L. HEEREMANS.

De Slaven met namen: *Era*, *Lucia* en *Marius*; aankomende de Weduwe M. H. BRANDON gebore CONTINHO.

Paramaribo, den 10 September 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(29186) De ondergeteekende roept bij deze op, diegenen welke iets te vorderen hebben, van de bestaan hebbende Firma van M. & S. A. WITTERING, om na inzending der blanco-rekeningen betaling te erlangen; en worden tevens diegenen welke aan dezelve schuldig zijn verzocht, om vóór den afloop der Vacantie van den Hove het verschuldigde te voldoen, zullende na dien tijd, tot bespoediging der liquidatie, tot vervolging worden overgegaan.

De nog voorradige GOEDEREN, bestaande in een partij *KOFFIJZAKKEN*, Katoen-Zakkendoek, Vrieschbont, Cambricqs, Vijlen, Schaven, Houwelen, Schoppen, Kam- en Steekbijtels, Slijpsteenen, ijzeren Suikertesten (Carrons), Dommekrachten, ijzeren Potten, taaije- brosse- en zoom Spijkers; enz., enz.

Zullen gedurende deze maand tot *VEEL VERMINDERDE* prijzen verkocht worden.

Paramaribo, den 10 September 1842.

S. WITTERING,
Voor de liquidatie van M. & S. A. WITTERING.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal *MORGEN*, des voordemiddags om *negen* uren, verkoopen: PROVISIEN, *nieuwe* STUKGOEDEREN, en een WINKELKAST, alsmede: Porceleine DUITSCHE PIJPEN, kelders CONJAC BRANDEWIJN en eenige piés IERSCH LINNEN, om verkoop Rekening te sluiten; voorts: een *zes riems* TENTBOOT met toebehooren, te bezigtigen achter het Erf van den Heer JOSUA LYON, en KOPIE BESLAG PLANKEN, voor Rekening van den Houtgrond *Osembo*. (29814)

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, het Schip Phoenix, Kapt. J. J. Gorter, naar Amsterdam; lading: 79 vaten- en 1902 balen heele- en 242 balen gebroken Koffij, 43 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 10 Julij.

Uit Perm, dd. 14 Mei, wordt het volgende gemeld: Is het Nolikamzskische distrikt van ons gouvernement, zijn de Nowo Uszolszkische zoutwerken, het oude eigendom der familie Stroganoff door eene vreesselijke ramp bezocht. Den 9den mei, om 11 uur des morgens, geraakte uit eene onbekende oorzaak het huis van eenen arbeider aan de zoutwerken in brand. Terstond werden alle maatregelen ter blussching genomen, maar door een aanzienlijken voorraad hooi werden de vlammen in een oogenblik over een geheelen wijk der plaats verspreid, en geene menschelijke hulp kon het

woedende element meer stuiten. Driemaal vier en twintig uren duurde de brand en legde op eene oppervlakte van 2½ westen alles in asch. De geheele tak van industrie der plaats met vele houten en steenen zoutkeeten, meer dan 15 pakhuizen met grooten voorraad zout, ongeveer 30 000 vademen brandhout, de oude, majestueuse kathedraalkerk, het oude groote gebouw waarin de besturen en bureaux der vijf grondbezitters en alle papieren zich bevonden, benevens 5 a 600 huizen, bijna met alle bezittingen, zijn eene prooi des vuurs geworden. Het ontzaggelijke verlies kan nog niet bepaald worden. Aan de familien van 500 arbeiders aan de zoutziederijen heeft men terstond alle hulp verleend, en hen deels in de naburige dorpen, deels in de nog staande gebleven huizen ingekwartierd, en hen van al het noodige voorzien.

— Uit Konstantinopel meldt men: De conferentie door de Europesche gezanten met het Turksche ministerie, den 27sten der vorige maand over de Syrische aangelegenheden gehouden; de daarbij plaats gehad hebbende stormachtige onderhandelingen, en de beslissende en ontzagwekkende houding van sir Stratford Canning, hebben in het serail groote opschudding veroorzaakt. De sultan verlangde van den groot-vizier Isset Mehemed-pacha een naauwkeurig berigt omtrent de conferencie. Eenige dagen later werd het ministerie in het paleis ontboden, waar de groote heer, met bijvoeging van eenige andere hooge staatsdienaren, raad hield. De sultan opende de zitting met de aanmerking, dat in de betrekkingen der Europesche mogendheden tot de Porte sedert eenige tijd eene merkbare verkoeling ontstaan was, dat het zijn wensch echter was, iedere spanning te verwijderen, en de Syrische kwestie tot eene minnelijke schikking te brengen, eene schikking welke de vreedzame betrekking der porte tot de groote mogendheden niet in gevaar zou brengen. De groot vizier waagde eenige bedenkingen in het midden te brengen tegen eene mogelijke overijling, en verklaarde, dat eene definitive schikking vóór de terugkomst van den kommissaris Selim Bey uit Beyruth, niet raadzaam ware. Op het einde der zitting werd besloten de terugkomst van Selim Bey, zoo veel mogelijk te verhaasten, en dan zonder verder uitstel de kwestie te schikken. Niemand gelooft overigens meer aan de opregtheid van het Turksche gouvernement, en men houdt dit besluit slechts voor eene nieuwe kunstgreep, om de resultaten der conferentie van 27 mei te neutraliseren. Zonder twijfel staat de zamenroeping des raads in het serail met de volgende daadzaken in verband. In de maand mei werden in den Libanon talrijke vergaderingen der Maroniten gehouden, ten gevolge waarvan het volk de christelijke scheiks, welke de naar Konstantinopel aan de Porte gezonden smeekschriften om uitsluiting der christelijke emirs en aanstelling van Turksche opperhoofden onderteekend badden, teregt stelden en hen afvroegen met welk regt zij, zonder het volk te hooren, uit naam des volks konden optreden en die verzoekschriften onderteekenen. De scheiks verklaarden tot die onderteekening gedwongen te zijn, en deze verklaring voegden zij later bij het adres, hetwelk de Maroniten in massa aan de Europesche gezanten in Konstantinopel gerigt hebben, en hetwelk in junij met de stoomboot uit Beyruth hier is aangekomen. Dit adres, waarin den onvoorwaardelijke herstelling van den vorigen staat van zaken der christelijke emirs verlangd wordt, bevat nu benevens eene menigte andere onderteekeningen ook die, welke onder het aan de Porte gerigte verzoekschrift gevonden werden Eene talrijke maronitische deputatie bragt het over, welke door sir Strafford Canning ontvangen werd. Het gevolg was eene lange conferentie met zijne collega's waarvan echter nog niets is uitgelekt, in ieder geval hebben echter de mogendheden door deze deputatie een vasten grondslag voor hunne eischen tegenover de Porte verkregen, en is hunne stelling verbeterd; hunne operatiën hebben een nieuwen basis verkregen, dewijl de geheele valschheid der Turksche rapporten nu klaar aan den dag ligt.

Mengelingen.

MARIANNE.

Eene op waarheid gegronde Geschiedenis.

In de vallei van *Bastan* leefden, in de volmaaktste overeenstemming en vriendschap, twee broeders: zij bewoonden de hut en bebouwden het kleine stuk gronds, die hun door hunne ouders in gemeenschappelijk bezit waren nagelaten. Raman, de oudste, was een sterk mensch; deze verrigtte den zwaren landarbeid, bragt het vee ter weide en keerde zelden naar huis terug, zonder eenig wild mede te brengen dat hij zelf gedood had. Menige wolf viel door den kogel van zijnen snaphaan, of onder zijnen met ijzer gewapenden stok. Antonio, de jongste, was minder krachtig en forsch, en zacht van aard; deze vergenoegde zich met de huiselijke bezigheden te verrigten, en schikte zich in alles naar den smaak en den lust zijns meer geharden broeders. Antonio had onderwijs in het lezen genoten, en was hierdoor in staat om Raman, gedurende de lange winteravonden, terwijl deze zijne netten en tuigen herstelde, aangenaam bezig te houden. In eene hut in de nabijheid woonde eene brave familie uit Sevilië, zamengesteld uit een vader, eene moeder en drie dochters. Marianne, de oudste, bekend als het schoonste meisje uit het dal, verrigtte niet alleen de huiselijke zaken in hare eigene woning, maar was daarenboven Antonio dikwijls met raad en daad behulpzaam. Nadat de zaken aldus eenigen tijd hadden voortgeduurd, raakte Antonio op de schoone Marianne verliefd, en zijnen broeder tot zijn vertrouweling gemaakt hebbende, raadde deze, die zijne keuze goedkeurde, hem aan om zich aan het voorwerp zijner liefde te openbaren. Des jongelings schroomvalligheid weêrhield hem echter om te spreken, en ten laatste maakte zijne liefde hem zoo droefgeestig, dat Raman besloot om zijnen buurman te gaan bezoeken en Marianne voor zijnen broeder ten huwelijk te vragen. De ouders bragten er geene bedenkingen tegen in, en zeiden dat zij hunne dochter over de zaak zouden raadplegen. Dagen gingen voorbij en er kwam geen antwoord, hoewel Marianne hare gewone bezoeken in de hut der broeders voortzette. Deze onzekere toestand had zulk eene noodlottige uitwerking op Antonio, dat hij eindelijk genoodzaakt was het bed te houden. Den toestands zijns broeders ziende, zette Raman al zijne Spaansche fierheid ter zijde, en begaf hij zich naar zijne buren, om hun antwoord te vragen. Hij werd nu zelf naar Marianne verwezen. Deze, gedrongen Raman's verwijtingen over hare hardvochtigheid, gaf te verstaan dat zij een ander beminde, en bekende, terwijl zij haar gelaat met beide handen van schaamte bedekte, dat die andere Raman zelf was! Verslagen over hetgeen hij hoorde, ijlde de ongelukkige jongeling onder het uiten van eenige verwarde uitdrukkingen, naar het bed zijns broeders, deelde hem met een enkel woord de noodlottige waarheid mede, en zeeg vervolgens levenloos op den vloer neder Antonio verloor zijn verstand en gaf in dien ellendigen toestand, terwijl hij den naam zijns geliefden broeders uitgalmde, den geest. Zij werden in hetzelfde graf begraven, en, drie dagen later werd ook het lijk van Marianne ter aarde besteld: zij eindigde in wanhoop haar leven.

DE BEDEESDE MINNAAR.

Een grasgroene boerenjongen raakte verliefd op eene schoone jonge deern, en besloot om haar hof te gaan maken. Te dien einde stak hij zich in zijn zondagspak, begaf zich naar haar vaders huis en vond haar alleen. »Hoe gaat het?" vroeg Jonathan. — »Heel wel.. neem een stoel," antwoordde het meisje. Jonathan nam een stoel en ging in den uitersten hoek van de kamer zitten, als ware de schoonheid eene zaak die eer terugstootend, dan aantrekkelijk was. »Zijt gij niet koud? waarom gaat gij niet liever bij het vuur zitten?" sprak Sally, verwachtende dat hij, als hij kwam om te vrijen, zulks ten minste in behoorlijken vorm doen zou — »Neen, ik dank u, ik heb het heel goed," hernam Jonathan. — »Hoe maakt het uwe moeder?" vroeg Sally — »Zoo, zij klaagt nog al," was Jonathan's antwoord. — Hier volgde eene pauze van tien minuten, gedurende welke Jonathan zich bezig hield met een spaander van een stukje hout te snijden en er een stokje van te maken. — Hebt gij niets nieuws medegebragt?" begon Sally op nieuw; terwijl Jonathan deze woorden kon opvatten als doelende op zijn tegenwoordigen toestand, of op het huis zijner ouders. — »Hier?... o... ja, gij meent te huis: o neen, dat is, bij... onze bonte koe heeft gekalfd." sprak Jonathan. Op dit zonderlinge nieuwsberigt, zou Sally zeer zeker het hebben uitgebarsten van lagchen, ware zij niet half gramstorig geworden over de bedeesdheid des sprekers. — Ten laatste na eene tweede vrij lange pauze, gaf Sally een kleinen schreeuw, waarop zij met verheffing van stem uitriep: »Houd op! ik verzoek u dat te laten!" »Wat!" zegt Jonathan, zijn mes en houtje verbaasd latende vallen, »ik raak u volstrekt niet aan." — »Maar," hervatte Sally op een' toon, die vrees moest aanduiden, maar veel van een verzoek had; »gij waart het toch wel voornemens?" — Jonathan dacht een oogenblik over dit dubbelzinnig antwoord na, en na vervolgens zijn mes in zijn zak gestoken, en zijn' neus gesnoten te hebben, schoof hij zijn' stoel naast dien van de schoone Sally — en de volgende week werden zij in het huwelijk vereenigd.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Elisabeth, Kapt H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. — SLUIT ULTIMO DEZER.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Aurora, Kapt. A. W. Eickelberg. —— Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. —— Sluit 15 dezer.

Het gekoperd Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 15 dezer.

Het gekoperd Kofschip de Snelheid, Kapt. F. J. Kamp. —— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Galjootschip Paramaribo, Kapt. J. C. Topper. —— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. Witt. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd driemast Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. P. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij. Sluit 20 dezer.

Het Nederlandsch Kofschip Harlingen, Kapt. J. J. Dijk. — Adres bij M. Abrahams.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water
14 WOENSDAG.	's morgens	2-15	's avonds	8-15
15 DONDERDAG.	»	3-00	»	9-00
16 VRIJDAG.	»	3-45	»	9-45
17 ZATURDAG.	»	4-30	»	10-30

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.